

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

เมตตาให้ไว้ในงานสวดพระอภิธรรม นายธนนชัย จันทระจรสุข คีนสุดท้าย

ณ วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเชียงใหม่ จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

คีนนี้เป็นคีนสุดท้ายในการบำเพ็ญบุญกุศลให้กับนายธนนชัย จันทระจรสุข ที่ละสังขารวายนม

ตามหลักการของมนุษย์ มนุษย์เรานี้อาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ไม่เอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต

ทุกคนจะไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนั้นไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

เมื่อยังไม่ละสังขารวายนม มนุษย์เราผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็พากันทำความดี ที่ประกอบด้วยปัญญา ทำปัญญาประกอบด้วยความดี

สำหรับผู้วายนม... ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็พากันสมัคสมานสามัคคีกันบำเพ็ญบุญกุศล มอบให้ส่งให้กับผู้ที่วายนมจากไป จึงได้มีประเพณีบำเพ็ญบุญกุศลกัน

ให้อาหลักการขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อาพาพุทธเจ้าเป็นหลัก
ยกเลิกโลกธรรม ไม่เอาโลกธรรมนำการประพฤติปฏิบัติ ต้องเอาธรรม
นำการประพฤติปฏิบัติ

ให้มนุษย์มีความสมัคสมานสามัคคีกัน เพราะมนุษย์เราเป็นผู้ที่ประเสริฐ
เมื่อมีชีวิตอยู่ก็ทำแต่ความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เมื่อละสังขารผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่
ก็สมัคสมานสามัคคีบำเพ็ญกุศลให้ จึงได้มีประเพณีบำเพ็ญกุศลสวดอภิธรรม
แสดงธรรม

การจัดงานผู้ที่วายชนม์ถึงเป็นงานบุญงานกุศล ไม่มีงานบาปมาเจือปน
ไม่มีการฆ่าสัตว์ ไม่มีการเล่นการพนัน ไม่มีมหรสพ ให้เป็นงานบุญงานกุศล
เพื่อไม่ทำบาปทั้งปวง ทำแต่บุญแต่กุศล มอบให้ส่งให้ ไม่ให้ทำธุรกิจกับการบำเพ็ญ
บุญกุศลนะ ไม่บำเพ็ญบุญกุศลเพื่อเอาหน้าเอาตาเอาชื่อเสียงเกียรติยศ เพื่อยกเลิก
ความไม่ถูกต้อง ยกเลิกโลกธรรม เพื่อให้เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย

วัดต่าง ๆ ที่มีประจำอยู่ในหมู่บ้าน บางแห่งก็มีวัดป่าอยู่ห่างจากหมู่บ้าน
เป็นสถานที่บำเพ็ญการกุศลสำหรับผู้วายชนม์ เพราะสถานที่นั้นเป็นส่วนรวม
เป็นมหาชน จึงนิยมกันไปจัดงานที่วัด เพราะวัดมีศาลากว้างขวาง มีห้องน้ำห้องสุขา
มีสถานที่จอดรถ

วัดนี้เป็นที่อยู่ของผู้ที่มามีบวช ถ้าผู้ที่อยู่ที่วัดเค้าเรียกว่ามามีบวช ผู้ที่อยู่ที่บ้าน
เรียกว่าไปบวช ไปบวชเป็นพระ

คำว่าพระนี่คือพระธรรมคือพระวินัย ไม่ใช่บุคคลตัวตน

พระคือพระธรรมพระวินัย พระคือผู้ที่ยกเลิกทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ไปบวชอยู่ที่วัดเรียกว่าพระธรรมพระวินัย ยกเลิกการทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย เอาพระธรรมพระวินัย

อย่างศาสนาพุทธก็ถือเอาพระธรรมพระวินัยแปดหมื่นสี่พันพระธรรมชั้นธรรมาสน์ไปประพฤติปฏิบัติ ยกเลิกทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย

พากันไปบวชเป็นพระ แต่งตั้งกันให้เป็นพระ สมมติให้เป็นพระถูกต้องตามพระธรรมพระวินัยตามกฎหมายเค้าเรียกว่าผู้นั้นเป็นพระ

ถ้าไม่เอาธรรมไม่เอาพระวินัย ถ้าไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยนี้ก็ไม่ใช่พระ เพราะถ้าเป็นพระแล้วก็คือผู้ที่ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ยกเลิกตัวตนทั้งหมด ไม่มีความสำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงเป็นผู้ชาย ว่าเราเป็นใคร ยกเลิกความเป็นตัวเป็นตน เป็นพระ เป็นพระธรรมพระวินัย อย่างนี้เค้าเรียกว่าพระ ทำเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำเหมือนพระอรหันต์

พระพุทธเจ้าคือใคร..? พระพุทธเจ้าคือผู้ที่ยกเลิกตัวตนถึงเป็นพระพุทธเจ้า

พระอรหันต์คือใคร..? พระอรหันต์คือผู้ที่ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตัวเอง ยกเลิกตัวตนถึงเข้าสู่การประพฤติการปฏิบัติ ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ปฏิบัติติดต่อเนื่อง อินทรีย์บารมีจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม อบรมบ่มอินทรีย์ประกอบด้วยพระธรรมพระวินัย บุคคลนั้นก็จะได้เป็นพระ เป็นพระอรหันต์นะ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งที่มีพระอุปัชฌาย์แล้วก็มีพระหัตถ์บาส พระนั่งชุมนุมสงฆ์
 สิบรูปขึ้นไป คือผู้ที่กลั่นกรองเอาผู้ที่จะมาบวชเป็นพระ เพื่อรับรองกัน เข้าสู่หลักการ
 เข้าสู่มาตรฐานเข้าสู่ มอก.

ที่เห็นพระอุปัชฌาย์นั่งอยู่ตรงกลาง พระสิบรูปหรือมากกว่านั้นล้อมรอบ
 นั้นเป็นหลักการ นั้นเป็นอุดมการณ์เข้าสู่อุดมธรรม ที่แต่งตั้งให้เป็นพระให้เป็นนักบวช
 ถูกต้องตามกฎหมาย

แต่ผู้ที่มาบวชนั้นยังไม่ได้เป็นพระนะ เพราะมันเป็นตำแหน่งที่คนอื่นเค้าแต่งตั้ง
 อุปัชฌาย์รับรอง พระที่นั่งสิบรูปหรือสิบกว่ารูปก็นั่งเป็นสักขีพยานนะ

ผู้ที่ไปบวชก็ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขในการประพฤติ
 การปฏิบัติติดต่อกันเนื่องยกเลิกตัวตนนะถึงจะเป็นพระได้ ถ้ามีตัวมีตนไม่ใช่พระ

ตำแหน่งแต่งตั้งมันเป็นตำแหน่งของคนอื่น ไม่ใช่ตำแหน่งของผู้ที่มีมาบวช
 ตำแหน่งของผู้ที่มีมาบวชต้องเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
 ในการประพฤติการปฏิบัติ

เพื่อเข้าสู่หลักการ หลักการ ๓ เอาความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เอาปัญญา
 ประกอบด้วยความดี คือสำรวมในตาหูจมูกลิ้นกาย สำรวมในศีลในข้อวัตรปฏิบัติ
 มีปิติมีความสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ จะเป็นใครก็ได้ ถ้าใครเข้าสู่
 ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ ยกเลิกตัวตนทุกคนก็เป็นพระได้ เป็นพระธรรมพระวินัยนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า การมาบวชคือการมายกเลิกชาติชั้นวรรณะ ยกเลิกตัวตน ถ้าใครยกเลิกชาติชั้นวรรณะยกเลิกตัวตน ทุกคนก็เป็นพระธรรมพระวินัย นี่เป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

ให้เข้าใจในความเป็นพระนะ ที่เราเห็นในเมืองไทยหรือประเทศไทยของเรานะ มันเป็นหลักการแต่ว่ามันยังไม่เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ มันถึงมีเรื่องมีปัญหา เป็นข่าวเป็นคราวกันทุกๆ วันเลย

วันไหนก็มีแต่ข่าวคราวเรื่องพระ พวกนักบวชที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมีข่าวมีคราวทุกวันเลย

มีแต่ข่าวแต่คราวข้าราชการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งก็ไม่ได้ เป็นข้าราชการ ข้าราชการการเมืองเอาตัวเอาตนเป็นที่ตั้งก็ไม่ใช่ข้าราชการเมือง

เหมือนระบบของรัฐธรรมนูญ เรื่องของข้าราชการนักการเมืองเรื่องความเป็นพระ นั่นคือหลักการเดียวกันคือหลักการธรรมนูญ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่ได้

สมมติสัจจะทั้งหลายเค้าแต่งตั้งให้เรามาประพฤติมาปฏิบัติ มามีปิติมีสุข ในการประพฤติการปฏิบัติ

ใครจะมาเป็นพระก็ต้องทำอย่างนี้ ใครจะมาเป็นข้าราชการก็ต้องเอาธรรมนูญ นำชีวิต ใครจะมาเป็นนักการเมืองก็ต้องเอาธรรมนูญนำชีวิต อย่างนี้มันถึงจะเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม

วัดนี้เป็นสถานที่อยู่ของผู้ที่ม่าวบวชนะ

จุดหมายของการบวชคือพระนิพพานไม่ใช่อย่างอื่น ปัจจุบันคือพระธรรม คือพระวินัย คือยกเลิกตัวตน หัวใจของเราจะได้สงบลงเย็นลง ใจของเราเป็นนิติบุคคล ตัวตน มันจะเป็นความทุกข์มีแต่ความเร่าร้อนเพราะมันไม่ถูกต้อง

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่ถูกต้องเอาตัวตนมันไม่สงบนะ เรายกเลิกตัวตน มันถึงสงบ

เรามาวบวชมายกเลิกตัวตนเพื่อให้สงบมันเย็น เพราะการประพฤติการปฏิบัติ มันอยู่ที่ปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นวาระแห่งการประพฤติการปฏิบัติ เราต้องเอาพระธรรม พระวินัยมาประพฤติมาปฏิบัติให้มันสงบให้มันเย็น เย็นด้วยความรู้ความเข้าใจ เย็นด้วยพระธรรมพระวินัย ผู้ที่ม่าวบวชทั้งหลายต้องมีปิติมีสุขเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

วัดนี้เป็นสถานที่ของนักบวช เจ้าจัดงานคนที่ละสังขารวายนม้เค้าจะไปจัดที่วัด มันเป็นสถานที่เหมาะสม ใครตายละสังขารวายนม้เค้าถึงเอาไปที่วัด

ปัจจุบันนี้ที่เราเห็นส่วนใหญ่ในเมืองไทยหรือหลาย ๆ ประเทศไม่ได้เอา ความถูกต้องนำชีวิต เอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต การม่าวบวชจุดมุ่งหมายปลายทาง ก็ไม่ใช่เพื่อพระนิพพาน เพราะเห็นว่าพระพุทธศาสนานี้มันดีมากมันเพอร์เฟคมาก ทุกคนให้ความเคารพเลื่อมใส เพราะยกเลิกตัวตนคนเคารพเลื่อมใส ก็เลยพากันม่าวบวช เพื่อเอาพระพุทธศาสนาหาอยู่หาฉันหาเลี้ยงชีพ อย่างนี้มันเลยมีปัญหา คิดเป็น เปอร์เซ็นต์น่าจะ ๙๙.๙ เปอร์เซ็นต์ ที่ม่าวบวชเอาพระพุทธศาสนาหาอยู่หาฉัน

หาเลี้ยงชีพ ถ้าอย่างนั้นประเทศไทยก็คงจะเป็นอย่างนี้หรือ ถ้าอย่างนั้นประเทศไทยก็คงไม่สกปรกหรือ

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราคิดดูดี ๆ สิ วัดหนึ่ง ๆ เนื้อที่ก็ไม่มาก ถ้าเป็นวัดบ้านบางวัดไม่กี่ถึงสิบไร่บางวัดก็สิบกว่าไร่ วัดใหญ่ ๆ ก็ไม่กี่สิบไร่ แต่ละวัดก็มีแต่วัดสกปรกนะ ห้องน้ำก็สกปรก กุฏิวิหารลานเจดีย์ก็สกปรก ก็เพราะตัวตนมันสกปรกนะ

เพราะบวชมาไม่ได้เพื่อพระนิพพาน หัวใจมันสกปรก หัวใจมันหลง หัวใจมันเป็นนิติบุคคลตัวตน วัดเลยสกปรก ห้องน้ำห้องสุขา กุฏิวิหารอะไรก็สกปรก เพราะตัวตนมันสกปรก

ที่ท่านหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านตรัสว่าบอกว่าตัวตนมันสกปรกนะ ตัวตนมันเหม็นหลายแดนโลกธาตุ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเหม็นหลายแดนโลกธาตุ ตัวตนมันทำให้วัดสกปรก ห้องน้ำห้องสุขาสกปรก มันจะเป็นแต่ผู้เอาเป็นแต่ผู้รับประเคน มันอาศัยส่วนบุญส่วนกุศลกับผู้ที่ทำความดีบำเพ็ญกุศลกันนะ

ระดับนักบวชทั้งหลายมันอยู่ในตำแหน่งเป็นนิติบุคคลตัวตน ตำแหน่งที่อยู่เกี่ยวกับเค้าอุทิศบุญกุศลทำความดีทำความดีกัน ทำความดีเพื่อบุคคลนั้น ทำความดีเพื่อบุคคลกุศลกัน

นักบวชทั้งหลาย ๙๙.๙ เปอร์เซนต์มันเป็นอย่างนี้ ภาพรวมของประเทศนะ

วัดแต่ละวัดมันถึงสกปรกนะ เพราะว่ามันไม่ได้เป็นพระธรรมเป็นพระวินัย เป็นนิติบุคคลตัวตน มันถึงทำให้วัดสกปรกนะ ทั้งที่เนื้อที่ก็ไม่กี่ไร่สกปรกไปหมด ถ้าเอาพระธรรมพระวินัยนะทำไมวัดแค่นี้มันถึงสกปรกได้ ก็เพราะตัวตนมันสกปรก

หลักการของการดูพระนะ เค้าถึงให้ดูว่าวัดนี้ห้องน้ำห้องสุขากุฏิวิหาร พระ สามเณร ลูกวัดเป็นอย่างไรละ จะได้เห็นว่าเจ้าอาวาสเป็นผู้เอาพระธรรม เอาพระวินัยมัย หรือเอาตัวเอาตน ปล่อยวางพระธรรมปล่อยวางพระวินัย ปล่อยวาง ความถูกต้อง มาบวชเพื่อมาหาอยู่หาฉัน จะว่าให้หาอยู่หาฉันมันก็ไม่ถูกนะ มาหาอยู่ หากินถึงจะถูกต้อง

คำว่าฉันนี้ก็แปลว่าบริโภคนทุกอย่างด้วยปัญญา

ท่านถึงมีหลักการว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้บริโภคนปัจจัยทั้งสี่ ด้วยสติปัญญา บริโภคนทางตา หู จมูก ลิ้นกาย ใจด้วยปัญญา อย่าไปหลงมกมาย ในความอร่อยทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ

ที่พระเทวทัตไปขอพรจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า ขอให้พระพุทธรูปเจ้า ทำอย่างโน้นอย่างนี้บัญญัติอย่างโน้นนี้ พระพุทธรูปเจ้าก็ไม่ให้พระเทวทัตซักอย่าง เพราะพระเทวทัตเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ทำเพื่ออยากใหญ่อยากดัง อยากมีอยากเป็น อยากเด่นอยากดัง

พระเทวทัตนั้นนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่า ไม่ต้องคิด อย่างนั้นพระเทวทัต...

เรายกเลิกตัวตนนะเราทั้งหลายก็สงบก็มีปัญญา เราต้องบริโภคนทุกอย่างด้วยสติ ด้วยปัญญา เราทั้งหลายอย่าไปบริโภคนอะไรต่าง ๆ ด้วยความหลง เพราะความหลง มันไม่ถูกต้อง ความหลงเป็นนิติบุคคลตัวตน ความหลงเป็นไสยศาสตร์นะ

เราทั้งหลายต้องมีสติมีปัญญา เราเอาพระธรรมพระวินัยยกเลิกตัวตน เราทั้งหลายจะได้บรมิภคทุกอย่างด้วยสติด้วยปัญญา เราจะได้บรมิภคทุกอย่างด้วยความหลง

เรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าไม่เข้าใจก็เป็นเหมือนธรรมกถีกกับวินัยธรรนี้แหละ เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ถึงเป็นวินัยธรรก็เป็นไปเพื่อตัวเพื่อตน ถึงจะเป็นธรรมกถีกก็เป็นไปเพื่อเป็นไปเพื่อตัวเพื่อตน เพราะมันไม่รู้ไม่เข้าใจ เราต้องรู้เข้าใจในพระธรรมพระวินัย เราทั้งหลายจะได้บรมิภคทุกอย่างด้วยสติด้วยปัญญาด้วยพุทธะอย่างนี้

ถ้าเรามาบวชมาเพื่อตัวเพื่อตนก็ไม่ต่างอะไรกับมาบวชเพื่อรับจ๊อบ มารับประกัน รับจ๊อบรับประกันก็พวกเดียวกัน มันกันก็ไม่ต่างอะไรกับคอนเสิร์ตที่เค้าไปร้องไปรำ ไปเต้นไปร้องบนเวที จบเวลาแล้วก็พากันรับเงินกลับบ้าน

เรามาบวชมาปฏิบัติมาเพื่อรับสังฆทานมาเพื่อรับปัจจัยสี่อย่างนี้แหละ มันก็ไม่ต่างอะไรจากพวกคอนเสิร์ต มันก็คืออันเดียวกัน ผลลัพธ์คืออนิติกุศลตัวตน คือลาภยศสรรเสริญ หรือว่าสิ่งของ มันก็คืออันเดียวกัน

เราต้องทำเหมือนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านมาเสียสละไม่เอาอะไรอย่างนี้แหละ ไม่เก็บอะไรไว้

พระพุทธเจ้าท่านฉันอาหารวันหนึ่งเพียงหนเดียวไม่เก็บอะไรไว้ยกเลิกตัวตน ตำแหน่งของพระพุทธเจ้าคือตำแหน่งรู้เข้าใจ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการเสียสละอย่างนี้ ฉันอาหารก็ฉันในบาตร ไม่ฉันในโต๊ะไทยโต๊ะจีนโต๊ะฝรั่ง

โตะเขมรโตะญีปุ่น ฉันในบาตร อะไรก็ใส่ลงในบาตร พระพุทธเจ้าท่านไม่ฉันนอกบาตร ท่านฉันในบาตร เสียสละอย่างนี้แหละ

เราต้องเข้าใจ จับประเด็นจับหลักการไว้ อย่าพากันทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย อย่าไปฉันในโตะจีนโตะไทยโตะฝรั่งโตะลาวโตะเกาหลีโตะญีปุ่นอะไรต่าง ๆ มันไม่ถูกต้องมันเป็นนิติบุคคลตัวตน อย่าไปทิ้งหลักการอย่าไปทิ้งอุดมการณ์อุดมธรรม

เรามาบวชต้องเอาพระพุทธเจ้าเป็นหลัก อย่าเอาตัวตนเป็นหลักอย่างนี้

อย่าไปคิดว่า โอ้... โลกมันสมัยใหม่มันต้องให้ทันโลกทันสมัย ไปคิดอย่างนั้นไม่ได้ อย่าไปทิ้งหลักการทิ้งอุดมการณ์อุดมธรรม ถ้าเราคิดอย่างนั้นเราก็อย่ามาบวช หรือว่าเราอย่าไปบวช

เรามาบวชแล้วก็ต้องเข้าสู่หลักการให้สมบูรณ์พูนผลด้วยทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ต้องมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ มันถึงจะเป็นวัดเป็นฆราวาสปฏิบัติ มันถึงจะเลิกนิติบุคคลตัวตน เราถึงจะไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ทำตามใจตามอัธยาศัยมันไม่ได้ มันไม่ใช่พระ มันถึงมีเรื่องมีราวมีปัญหาอยู่ทุกวัน อันนี้เราจะปฏิเสธกันไม่ได้เพราะมันเป็นความจริง

พูดอย่างนี้ว่าอย่างนี้แหละไม่ได้ว่าให้พระนะ เพราะพระคือพระธรรมพระวินัย ท่านยกเลิกนิติบุคคลตัวตน ไปว่าให้ท่านไม่ได้ เพราะท่านเป็นพระธรรมเป็นพระวินัยแล้ว

ผู้ที่เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ ได้ฟังแล้วก็เครียดนะ เพราะตัวตนคือความเครียด เราต้องรู้เข้าใจ

เราอย่าไปคิดว่าเราปฏิบัติเหมือนพระพุทธเจ้า ใครเค้าจะทำได้จะปฏิบัติได้...

ถ้าปฏิบัติไม่ได้ก็อย่าพากันมาบวช จะมาบวชทำไม เพราะมาบวชแล้วมันไม่ถูกต้อง มันเอาเปรียบคนอื่น มันไม่ถูกต้องนะ

ให้เข้าใจว่าถ้าไม่มีพระก็อย่าให้มีโจร ถ้ามีโจรพระมันก็ไม่มี

เราต้องเข้าใจ เพราะวัดนี้คือสถานที่ของพระ ไม่ใช่สถานที่ของโจร ไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน ให้รู้เข้าใจ

อย่าไปคิดว่าผู้ที่บวชทั้งหลายเค้าทำกันอย่างนี้แหละ ใครทำอย่างนี้ไม่ต้องเอาตัวอย่างเป็นแบบอย่าง เพราะอันนี้ไม่ใช่พระศาสนา มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

ให้เราทั้งหลายพากันเข้าใจพากันมีปัญญา พากันเข้าใจแล้วก็มีปิติมีสุขเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ

เพราะปัจจุบันการเรียนการศึกษาของหมู่วมลมนุษย์เค้าเรียนกันจบปริญญาเอก จบ ปธ.๙ กันอย่างนี้แหละ เค้ามีสติมีปัญญาเค้ารู้เค้าเข้าใจ เราทั้งหลายต้องเอาหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

พวกที่สนับสนุนทั้งหลายอย่าพากันใจอ่อนนะ เราต้องอย่าไปทิ้งหลักการ อย่าไปทิ้งอุดมการณ์ อย่าไปใจอ่อน

อย่าไปคิดว่าสงสารมัน มันทำมาหากินไม่ได้ ไม่รู้มันจะไปไหน วัดเป็นที่อยู่ที่อาศัย เป็นที่ร่มเย็น เป็นที่พึ่งสุดท้ายแล้วก็ให้มันบวชให้มันไปบวช ดีแล้วมันจะได้มีที่พึ่ง อย่างนี้เรียกว่ามันใจอ่อน เราทั้งหลายต้องเข้าสู่มาตรฐาน เข้าสู่ มอก.

เพราะปัจจุบันนี้แหละไม่มีใครอยากจะบวชนะ เพราะว่าเค้ามีการเรียนการศึกษา เค้ารังเกียจผู้ที่บวชอยู่ที่วัด รังเกียจพวกผู้มาอยู่วัดที่ไม่ใช่พระธรรมพระวินัย เป็นผู้ที่มาอยู่อาศัย เป็นผู้ที่มาทำมาหากิน เป็นผู้ที่หลอกลวง เอาตัวตนเป็นที่ตั้งถือว่า เป็นผู้ที่หลอกลวงนะ

วัดต่าง ๆ มันถึงเป็นก๊กเป็นแก๊งเพราะไม่มีข้อวัตรข้อปฏิบัติ มันเลยเป็นก๊ก เป็นแก๊ง มันเลยเป็นโจรกัน มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

ถ้าเรามีหลักการดี ๆ ประเทศไทยเรามีหลักการดี ๆ กุลบุตรลูกหลานทั้งหลาย หรือว่าผู้ที่ทำงานราชการทั้งหลายเค้าให้ลาบวชสามเดือนสี่เดือนเพื่อเป็นหลักการ ดำรงชีวิตที่ประเสริฐ

แต่ปัจจุบันนี้เค้าก็ไม่อยากบวชนะ เพราะเค้าไม่บวชเค้าก็หากินด้วยลำแข้ง ที่เค้ามีสติมีปัญญา เค้าไม่ต้องไปบวชเป็นโจรเหมือนกับผู้ที่พากันไปบวชนะ

เพราะถ้าเราเป็นคนดี เราคิดดีพูดดีกิริมารยาทดีมีปิติมีความสุขในการทำงาน เราก็เป็นคนดีได้ทั้งนั้น ไม่ต้องไปบวชนะ เพราะเค้ารังเกียจนะ เค้ารังเกียจผู้ที่บวช เอาพระพุทธรูปมาหาอยู่หากินหาเลี้ยงชีพ เสียหายมาก พวกนี้ก็นิสัยหยาบมาก นิติบุคคลตัวตนมันหยาบ มันไม่รู้เนื้อไม่รู้ตัวมันหยาบมาก ไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ทำไปตามกัน เป็นแก๊งเป็นก๊กเป็นหมู่เหล่าเป็นทีมเวิร์คใหญ่เลย

เราต้องเข้าสู่หลักการนะ การทำอะไรเข้าสู่หลักการติดต่อต่อเนื่อง

ถึงเราจะเป็นใครมาจากไหนทำอะไรติดต่อต่อเนื่องเข้าสู่พระธรรมเข้าสู่พระวินัย เราก็เป็นพระได้

เหมือนไก่ฟักไข่ ไก่ฟักไข่มันใช้เวลา ๓ อาทิตย์มันก็ออกมาเป็นลูกไก่ ไก่สมัยใหม่
เคঁฟักด้วยไฟฟ้าก็ใช้เวลา ๓ อาทิตย์เหมือนกัน

นักบวชก็เหมือนกันใช้หลักการเดียวกัน ปฏิบัติติดต่อกัน

หัวไม่ดีไม่เป็นไร เข้าสู่หลักการเข้าสู่พระธรรมพระวินัย ปฏิบัติติดต่อกัน
แล้วก็ดีทุกคน ไม่มีใครไม่ดี เอาพระธรรมพระวินัยนำชีวนำชีวิต เอาความถูกต้อง
นำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไป
มันถึงมี

ถ้าเรายกเลิกตัวตนทุกคนก็ให้ความเคารพนับถือ บุคคลที่ยกเลิกตัวตนถึงเป็น
บุคคลที่น่ารักที่สุดในโลก เอาตัวตนเป็นที่ตั้งใครเคঁาก็ไม่รักไม่เคารพนับถือ
เพราะตัวตนคือบุคคลที่ไม่น่ารัก ไม่น่าเคารพไม่น่านับถือ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจนะ พวกที่มาบวชนะตั้งมาฝึกตั้งใจปฏิบัติกัน

เราอยู่ที่บ้านเราก็กตามอกตามใจอย่างเต็มที่เพราะสิ่งแวดล้อมนะ

พ่อแม่เราก็กตามใจของพ่อแม่ ใครก็ตามใจ เรามาบวชมายกเลิกความเป็นนิติ
บุคคลตัวตน มายกเลิกตัวตน เอาพระธรรมพระวินัย มามีปิติมีความสุข
ในการประพฤติการปฏิบัติ

ปรับเข้าหาพระธรรมพระวินัย อันนี้ไม่ดีไม่คิด อันนี้ไม่ดีไม่พูด อันนี้ไม่ดีไม่ทำนะ
มีปิติมีสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ต้องอาศัยหลักการอาศัยอุดมการณ์
อุดมธรรม มีปิติมีสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติถ้าอย่างนั้นไม่ได้

เราดูดี ๆ สิ พระทั้งหลายที่มามีบวชนะ มาใหม่ ๆ ก็ขยันนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งนาน ๆ ไปกลายเป็นนิติบุคคลตัวตน เป็นคนขี้เกียจนะ ทำอะไรก็ไม่ตามเวลา ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยไป บวชหลายปีเลยกลายเป็นคนขี้คร้านที่สุดในโลกอย่างนี้

เรามามีบวชนะดีแล้วนะ วัดเราตื่นตีสามทำอะไรตามกาลตามเวลา มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ลูกคนรวยทั้งหลาย หรือว่าลูกผู้ปานกลางทั้งหลาย หรือลูกคนจนมาบวชนะต้องพากันประพฤติปฏิบัติ พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปถือว่ามีบวชที่นี้ไม่ได้ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยเลย มาบวชคิดว่าจะมาสงบ มาปล่อยมาวางนะ เราต้องทำอะไรเหมือนนาฬิกาเลย ระบบความคิดคำพูด กิริยามารยาทนะทำเป็นระเบียบเป๊ะเหมือนนาฬิกาเลย เราต้องรู้เข้าใจ ระเบียบเค้าทำอย่างไร ข้อวัตรข้อปฏิบัติมันจะทำให้เราเปลี่ยนแปลงตัวเองได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกว่า หลักการฝึกจะต้องเอาพระธรรม พระวินัยฝึก อย่าทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ระบบความคิดคำพูดการกระทำ กิริยามารยาท เข้าสู่ระบบความคิดนะ อย่าทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยเด็ดขาดอย่างนี้ มันจะเสียเวลาในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าอย่างนั้นนะ เราจะสั่งสมความไม่รู้ไม่เข้าใจ เราจะตั้งอยู่ในความหลง อยู่ในความเพลิดเพลινความประมาท เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ปรับเข้าหาเวลา มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่ให้ใครทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย

แม้แต่นั่งสมาธิก็อย่าไปนั่งคอตกคองอ ต้องนั่งตัวตรงดำรงสติให้มั่น เพื่อให้ยกเลิก
นิวรณ์ทั้ง ๕ อคติทั้ง ๔ อย่างนี้ ต้องอย่าให้ตัวตนครอบงำ อย่าให้ความซึ่เกียจซึ่คร้าน
ครอบงำ เราต้องเข้าใจ เราปฏิบัติต้องนั่งตัวตรงทำให้อะไรได้มาตรฐาน ให้เข้าสู่มอก .

อย่าทำอะไรส่ง ๆ ไป สักแต่ว่าทำ

เรากราบพระอย่างนี้ก็ได้มาตรฐาน กิริยามารยาทมาตรฐาน ข้อวัตรข้อปฏิบัติ
ก็ให้มันได้มาตรฐาน เรามีปิติมีสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าให้ถือนิสัยของพระพุทธเจ้า
อย่าไปถือนิสัยของตัวเอง พระพุทธเจ้าคือธรรมะ ธรรมะคือพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า
ไม่ใช่บุคคลตัวตน พระพุทธเจ้าคือพระธรรมพระวินัย ยกเลิกตัวตน ชีวิตของเรา
มันถึงจะหยุดวิภวัญสงสารหยุดสัณฐานญาณได้ ให้เราเข้าใจ อย่าไปคิดว่าไม่ได้ทำอะไร
ตามใจตามอัธยาศัยเลย

เราสังเกตดูสิ พระเถระใหญ่ ๆ ที่เป็นนิตินุคคลตัวตน ไม่ทำอะไรตามเวลา
ยิ่งบวชมานานยิ่งเสียความเป็นพระเลย เป็นนิตินุคคลตัวตน ปล่อยพระธรรม
ปล่อยพระวินัยเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันทำลายความมั่นคงของชาติศาสน์กษัตริย์
การมาบวชของเราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติ
การปฏิบัติ

เราต้องขอใจครูบาอาจารย์ที่มีความเข้มแข็งพาทำข้อวัตรข้อปฏิบัติ

ทุกคนต้องเข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน อย่ามาอาศัยวัดอยู่เพื่อทำมาหากิน อย่ามาอาศัยวัดอยู่เพื่อผลประโยชน์ ต้องเอาวัดเอาสถานที่มาฝึกมาปฏิบัติต้องเข้าใจอย่างนี้ ให้วัดเป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติ

เราไปเดินธุดงค์นะ ถ้าครูบาอาจารย์เข้มแข็งเอาธรรมนำชีวิต เอาความถูกต้อง นำชีวิต การเดินธุดงค์ติดต่อกันต่อเนื่องหลายเดือนจะทำให้ใจของเราเข้มแข็ง ให้พระธรรมพระวินัยเข้มแข็งให้ปฏิบัติเข้มแข็ง ศีลก็ดี ข้อวัตรปฏิบัติก็ดี ให้ทุกคน ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ทำให้ความดีที่ประอบด้วยปัญญาติดต่อกัน

การประพฤติการปฏิบัติให้แน่นมาที่ตัวเรา อย่าไปเน้นบุคคลอื่นนะ คนอื่นก็เป็นหน้าที่ของคนอื่น ใครเค้าจะไม่รู้ไม่เห็นไม่เกี่ยว เราต้องเอาธรรมนำชีวิตมีปิติมีความสุข เอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

เราอย่าไปปฏิบัติต่อหน้าของคนอื่นก็อย่างหนึ่ง ลับหลังก็อย่างหนึ่ง อันนี้มันเป็น นิติบุคคลตัวตน มันเป็นคนไม่ละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป อย่างนี้ไม่ได้ เพราะการประพฤติการปฏิบัติแน่นที่ตัวเรา มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ อย่างนี้แหละ การประพฤติการปฏิบัติถึงจะได้ผลแน่นอน ได้ผลร้อยเปอร์เซ็นต์ ให้มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เราทำอย่างนี้เราทั้งหลาย ถึงจะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้

เราจะบวชไม่ก็วันก็เอาพระธรรมพระวินัยให้เต็มที่ เราอย่าไปคิดว่าเราบวชไม่ก็วันเดียวก็สึก อย่าไปคิดอย่างนั้น มันจะไม่ได้อยู่กับพระธรรมพระวินัย ไม่ได้อยู่กับธรรม ไม่ได้อยู่กับปัจจุบันธรรม เราต้องรู้เข้าใจว่าปัจจุบันนี้คือพระธรรมคือพระวินัยคือพระนะ เราต้องเข้าใจอย่างนี้

วัดนี้เป็นสถานที่บำเพ็ญกุศล ผู้วายชนม์ที่จากไปเค้านั่งเฝ้ามาที่วัด เพราะผู้ที่ส่งบุญกุศลให้ได้มากที่สุดคือพระพุทธเจ้าคือพระอรหันต์คือผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งนะ ตัวเองก็ยังไปไม่ได้จะไปช่วยเหลือคนอื่นได้อย่างไร มันต้องเริ่มต้นที่เรานี้แหละ

เหมือนหลวงปู่ชา สุภัทโทท่านตรัสกับลูกศิษย์ลูกหาท่านว่า ผมนี้รู้เข้าใจเรื่องพระธรรมพระวินัยมีปิติมีสุขเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ผมทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมนี้บอกสอนพวกท่านเป็นห้าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองนะ บอกสอนประชาชนเพียงห้าเปอร์เซ็นต์ อย่างนี้ถึงพอไปได้

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายเป็นที่ผู้ประเสริฐเป็นผู้ที่มีลมปราณ ต้องให้เอาความประเสริฐมาพากันประพฤติปฏิบัติ ทั้งพระเก่าพระใหม่ทั้งประชาชนที่มารวมกันประพฤติปฏิบัตินี้เพื่อเป็นทีมใหญ่เป็นทีมเวิร์ค ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เพื่อจะเป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง เป็นประโยชน์ทั้งส่วนตนและเป็นประโยชน์คนอื่น ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท

บุญกุศลมันเป็นความดีเป็นบารมีของเรา เป็นเบื้องต้นท่ามกลางที่สุด เราจะได้อุทิศบุญกุศลให้กับผู้วายชนม์

ถ้าอย่างนี้แหละเราจะเอาอะไร คำเรียกว่าเกิดมาเพื่อความหลง เกิดมาเพื่อ
 เอาความหลงนำชีวิต คำเรียกว่าไม่รู้ อริยสัจสี่ ไม่รู้ทุกข์ ไม่รู้เหตุเกิดทุกข์
 ไม่รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ เราไม่เข้าใจความหมายของความประเสริฐที่เราเกิด
 มาเป็นมนุษย์ เราเรียนเราศึกษาเราบวชได้รับการแต่งตั้งในการประพฤติการปฏิบัติ
